

Til gengæld er jeg langt fra sikker på, at løsningen, sådan som det skitseres i forslaget, skulle være at oprette endnu en instans på området. En instans, som tænkes at stå for en kvalificering og forenkling af sagsbehandlingen, sådan som det nævnes i forslaget. Det lægger også i sin ordlyd op til en bioteknologistyrelse, som skal stå for en overordnet koordinering inden for alle fagområder. Det vil sige både inden for medicin, inden for veterinærmedicin, dyrevelfærd, planter, miljø og arbejdsmiljø.

Man forestiller sig, at styrelsen skal forestå sagsbehandling og godkendelse af konkrete ansøgninger og forsøg under forudsætning af, at de relevante fagministerier høres.

Det er en meget, meget stor omgang, vil jeg godt sige, og derfor går min tvivl omkring det her først og fremmest på, om man måske uden at ville det kommer til at gøre det endnu mere besværligt, end det er i dag. Jeg tror ikke, at en sådan instans vil have den tilsigtede samlede effekt, for det er jo det, som forslagsstillerne ønsker sig.

Forslaget nævner ikke, at den foreslåede bioteknologistyrelse skal forestå kontrol og opfølgning, sådan som det nu foregår og stadig væk ville skulle foregå i f.eks. Plantedirektoratet, når det gælder planter og foderstoffer, i Fødevarerdirektoratet med hensyn til godkendelse af kontrol af fødevarer og i Arbejdstilsynet med hensyn til godkendelse og kontrol af klassificerede genteknologiske laboratoriefaciliteter. Bare for at nævne nogle få eksempler.

Styrelsen ville dermed i nogle tilfælde betyde, at man kom til at indskyde et ekstra led i de eksisterende procedurer, samtidig med at en del af sagsbehandlingen bliver løsrevet fra de forskellige fagspecifikke myndigheder.

Og når jeg godt vil gøre opmærksom specifikt på det, så er det, fordi man jo ikke skal lukke øjnene for, at det er nogle vidt, vidt forskellige kvalifikationer og fagkundskaber, man skal have for at kunne gå dybt ansvarligt og højt kvalificeret ind i de her ting. Derfor er en af mine pointer, at når det kommer til stykket – hvor uoverskueligt systemet end kan se ud – ja, så er det måske rimelig fornuftigt indrettet.

Det siger jeg også lidt, fordi hvis der er høringspligt i forhold til fagministerierne, så vil der jo alligevel komme til at ske en opsplnitning af procedurerne.

Forslaget nævner også, at der med tiden er fremvokset et usammenhængende kontrolapparat og råd, nævn og styrelser ud fra enkelt-sager.

Det er jeg kun delvis enig i, for selvfølgelig er der indimellem foretaget nogle skridt på baggrund af ting, der er dukket op, og som man synes, man har måttet forholde sig til. Men primært er det jo netop det, at det er et område, hvor der tale om en meget stor faglig spredning i sagerne, der er hovedargumentet for, at man har det liggende en række forskellige steder. Det har så bevirket, at sagsbehandling og kontrol ligger bedst i en række af de faglige miljøer, hvor der alligevel skal ske både opfølgning og behandling og overvågning af en lang række sagsområder.

Jeg mener faktisk, at vi i dag har et rimeligt fungerende system af råd og nævn. De gør i hvert fald alt, hvad de kan, for at leve op til opgaven om at tage stilling til forskning og informere om nye teknologier og herunder bio- og genteknologi. Der tænker jeg f.eks. på det videnskabetiske komité-system. Jeg tænker på Etisk Råd, på Dyreetisk Råd og på Teknologirådet. Senest har Teknologirådet jo her i Folketinget holdt en, synes jeg, aldeles glimrende konference om terapeutisk kloning. Og jeg kunne nævne en lang række andre eksempler.

Desuden er der siden genterapisagen fra Århus blevet oprettet et kontaktforum mellem de godkendende myndigheder, når det gælder genterapi på mennesker. Det kontaktforum mødes jævnligt og arbejder bl.a. med at udarbejde en hvidbog for ansøgninger om genterapiforsøg samt med at foretage en samordning og koordinering af tidligere udstedte og nye ansøgninger.

Jeg vil i øvrigt ikke her under debatten i dag foretage en gennemgang af alle de initiativer, som regeringen har taget på området. Det er måske mere velegnet til at tage under udvalgsbehandlingen. Der kan vi også komme ind på den bestræbelse, vi vil have under vores EU-formandskab i 2002 og sætte særlig fokus på, i hvor høj grad de etiske hensyn kan, skal og bør spille en rolle i forbindelse med den type forsøg.

Til sidst kan man så spørge: Betyder det, jeg har sagt her, at CD's forslag er overflødigt? Nej, det synes jeg ikke, det er, fordi det er vigtigt, at der hele tiden er en meget optaget og levende debat om, hvorvidt vi har indrettet os rigtigt, også på nogle af de her meget besværlige områder. Og jeg synes, at vi på baggrund af forslaget skal prøve at eftertænke, hvordan vi inden for det nuværende system alligevel godt kan styrke samspillet og koordineringen imellem de myndigheder, som forvalter kontrol og godkendelser, og så det rådgivende system. Det vil imøde-